

paa Forholdene i Finland, som de var før Forbudet; og som de er nu, vil man se, at selv om de vanskelige Forhold, Finland har gennemlevet, Revolutionen og en hel Del af de Vanskeligheder, der har været for Finlands Samfundsliv, har vanskeliggjort Forbudets Gennemførelse, betyder alligevel Forbudet et saa overordentlig stort Fremskridt for det finske Samfund og det finske Folk, at man meget vel forstaaer, at netop Socialdemokratiet maa være at finde paa deres Side, som holder paa Forbudet. Jeg skal blot nævne en enkelt statistisk Oplysning. Med Hensyn til Finlands 11 største Byer stiller det sig saaledes, at i 1913 var Drukkenskabsforseelsernes Antal 44 241, i 1920 var det tilsvarende Antal 23 333, altsaa kun ca. Halvdelen af det tidligere Tal. Det viser altsaa, at trods den finske Revolution og trods de Vanskeligheder, der har været for Finland i de sidste Aar, delvis ogsaa de Vanskeligheder, Smugleriet fra Estland volder Finland, har alligevel det finske Forbud haft overordentlig stor social Betydning for Finlands Arbejde fremad og opad mod bedre Kaar, og derfor er det fuldt forstaaeligt, at det finske Socialdemokrati altid har været paa Forbudets Side, aldrig har givet Rum for Betragtninger som dem, det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen her gav Udtryk for. Jeg kunde derfor have ønsket, at det ærede Medlem havde benyttet sin sidste Finlandstrejse til at holde dette Foredrag for sit eget Parti i Finland. Jeg haaber, han vil benytte sin næste Finlandstrejse til at gøre det. Jeg tvivler da ikke om, at han ikke mere vil gentage den Tale, han har holdt her i Dag.

Men i øvrigt giver de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen fremsatte, mig Anledning til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om vi snart kan forvente udnævnt en ny Formand for Ædruelighedskommissionen; for det forekommer mig, at saaledes som Diskussionen efterhaanden har udviklet sig, vilde det være ønskeligt, om vi forholdsvis snart kunde faa Ædruelighedskommissionens Arbejde gjort færdigt og derved faa et Materiale til at bedømme de Spørgsmaal, der her melder sig. Thi hvis vi vender os til det næste Land, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen omtalte, nemlig Norge, kan jeg sige det samme: at ogsaa i Norge har Socialdemokratiet altid været blandt de ivrigste for en vidtgaaende Alkohollovgivning, altid været blandt dem, der ganske særlig har holdt paa, at man skulde gaa saa vidt som muligt med Alkohollovgivningen; og af samme Grund, for det ved jo enhver af

os, der har lidt med det sociale Arbejde at gøre, at selv om der er mange andre Aarsager til social Nød og social Elendighed end Alkohol og Alkoholdydelse, er der ingen enkelt social Aarsag, der i den Grad kan skabe medynkvækkende Elendighed som netop Alkoholdydelsen og Alkoholismen. Det er derfor ikke urimeligt, at ogsaa i Norge Socialdemokratiet har været paa den Side, der ønsker at bekæmpe Alkoholdydelse og Alkoholisme. Ogsaa her gælder det, at de Tal, det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen nævnte, ikke gav noget paalideligt Billede af de virkelige Forhold. Thi hvis man vil have et virkelig sagligt Udtryk for, hvorledes den norske Alkohollovgivning har virket — den norske Alkohollovgivning indeholder jo for øvrigt slet ikke noget Forbud, idet nu Vinforbudet er bortfaldet, og saa længe man overhovedet havde Vinforbudet, satte man Grænsen ved 14 pCt., saaledes at Vin indtil 14 pCt. var tilladt; men ganske bortset fra, at det norske Forbud slet ikke er noget Forbud, har alligevel ogsaa det norske Forbud haft overordentlig hellige sociale Virkninger, saa det er forstaaeligt, at netop de, der ønsker det sociale Fremskridt, har arbejdet just for denne norske Alkohollovgivnings Opretholdelse og videre Gennemførelse. Thi som jeg siger, maa man, naar man vil danne sig et virkelig sagligt Billede af dette Spørgsmaal, sammenejgne Forholdene, som de var før det norske halve Forbuds Gennemførelse, og som de er nu, og hvis vi da gør det, finder vi, at i 1916, Aaret før det halve norske Forbuds Gennemførelse, var Drukkenskabsforseelserne i Norge 62 000, og de var i 1921 endnu nede paa 34 000; altsaa kun godt Halvdelen af, hvad de var, før det norske halve Forbuds Gennemførelse. Frigivelsen af Øllet i Norge og Slappelsen af den norske Lovgivning har før til, at Drukkenskabsforseelserne i de sidste Aar i Norge er steget saa stærkt, at de i 1922 var 44 000; men 44 000 er dog stadig et betydeligt mindre Tal end de 62 000, man havde i 1916 før det norske halve Forbuds Gennemførelse. Derfor vil ogsaa den, der vil danne sig en virkelig saglig Opfattelse af dette Spørgsmaal, komme til Forstaaelse af, at det er naturligt, at de, der vil det sociale Fremskridt, maa være paa den Side, der ønsker en Lovgivning paa dette Omraade.

Hvis vi endelig vender os til vort eget Land; er Forholdet jo dette, at en Kamp over mere end en Menneskealder imod Alkoholismen her i Landet ikke havde bragt os videre, end at vi i 1916 havde et Alkoholforbrug pr. Indbygger af 6,5 l. a 100 pCt.